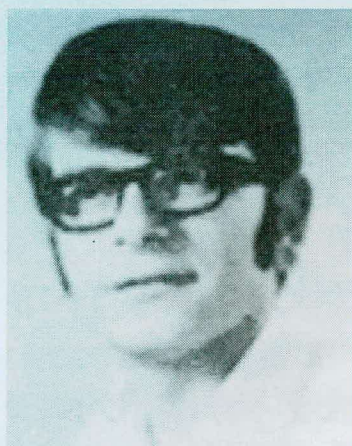

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון דוד הראל מושקוביץ ז"ל

בן גיטה ומרטין

נולד בצ'כוסלובקיה

בתאריך י' בתמוז תשי"א, 14/7/1951

התגייס באוגוסט 1970

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"ב בתשרי תשל"ד, 8/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 13 קבר: 1

הותיר אחרינו אישה, בת, אם ואחות

בן 22 בנופלו

קורות חיים

דוד, בן גיטה ומרטין, נולד ביום י' בתמוז תשי"א (14.7.1951) בליטומיריצה שבצ'כוסלובקיה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תש"ך (1960). הוא החל ללמוד בבית ספר יסודי בעיר הולדתו ואחרי שעלה ארצה המשיך ולמד בבית-הספר היסודי של רשת "חב"ד" וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון "בויאר" בירושלים, במגמה הריאלית. דוד, שכונה בפי אוהביו בשם "טושקו", סיים את לימודיו כתלמיד מצטיין, בעיקר במקצועות הריאליים - מתמטיקה ופיסיקה. הוא היה בעל שיקול דעת רציני ובוגר, ניחן בפקחות, בתפיסה מהירה והיה בעל דרך חשיבה בהירה ויסודית. השתלבו בו רגישות ועדינות עם קשיחות גברית. הוא היה צנוע, נעים הליכות וידוע בטוב לבו. מטבעו ניחן בכשרון רב למלאכת כפיים ותחביבו העיקרי היה הצילום. הוא קלט בעדשת מצלמתו מראות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

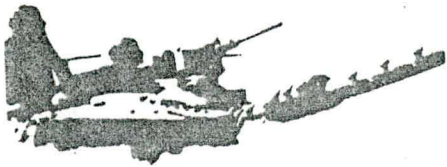
עיריית
ירושלים

נדירים ביופיים ואוסף התמונות שהשאיר אחריו מעיד על רגישותו הרבה ועל החוש המיוחד שלו ליופי ולאסתטיקה.

דוד גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1970 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות הוכשר לשמש כתותחן בטנק ואחרי תקופת שירות סיים בהצלחה קורס מפקדי טנקים. הוא נשלח לשרת כמפקד טנק בגדוד טנקים של חטיבת השריון 7. בתפקיד זה השתתף באימונים ובפעילות מבצעית במסגרת החטיבה. דוד לא אהב את חיי הצבא, אך יחד עם זאת אהב את חיל השריון ואת הטנק שעליו פיקד. הוא היה מפקד מעולה, איש שריון בקי במקצועו, המכיר את הטנק על בוריו ושולט בתורת הלחימה של השריון. כמפקד דרש ביצוע מדויק וקפדני של פקודות הצבא, אך ידע להיות חבר וידיד לפקודיו, שהעריצו אותו בזכות יכולתו לשלב קשיחות של מפקד בעדינות ורגישות.

במחצית יוני 1973 שוחרר דוד מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. אחרי ששוחרר, עבר עם אשתו לגור בקיבוץ מעוז-חיים בעמק בית-שאן. במלחמת יום הכיפורים השתתפה יחידתו בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בסיני. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) השתתפו הוא וחבריו בקרב הבלימה הקשה והאכזרי מול גשר פירדאן. בקרב זה נפגע דוד ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה ובת, שנולדה במאי 1974, אם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

חבריו ליחידה הוציאו לאור חוברת בשם "ההולכים ראשונה", ובה מתואר סיפור המלחמה של היחידה וכן דברי חברים על דמותם של דוד ושל חבריו שנפלו במערכה.

עמותת "יד לשריון" בלטרון

מ.א. 2112989

סמר הראל מושקוביץ דוד ז"ל

בן גיטה ומרטין

נולד בצ'כוסלובקיה
14/07/51

נפל ב-08/10/73
יב תשרי תשלד

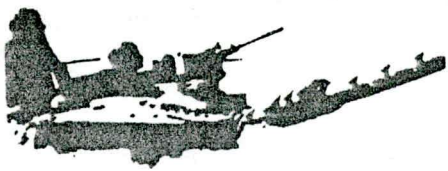
בשרותו ב-גדוד 113
מלחמת יום כיפור
סיני ותעלת סואץ
גשר פירדאן

נקבר ב-(י-ס) הר הרצל

בעיקר במקצועות הריאליים
- מתמטיקה ופיסיקה. הוא
היה בעל שיקול דעת רציני
ובוגר, ניחן בפקחות
ובתפיסה מהירה והיה בעל
דרך חשיבה בהירה
ויסודית. השתלבו בו
רגישות ועדינות עם קשיחות
גברית. הוא היה צנוע,
נעים הליכות וידוע בטוב
לבו. מטבעו ניחן
בכשרון רב למלאכת כפיים
ותחביבו העיקרי היה
הצילום. הוא קלט בעדשת
מצלמתו מראות נדירים
ביופיים ואוסף התמונות

המשך ...

דוד, בן גיטה ומרטין,
נולד ביום י' בתמוז תשי"א
(14.7.1951) בליטומיריצה
שבצ'כוסלובקיה ועלה ארצה
עם משפחתו בשנת תש"ך
(1960). הוא החל ללמוד
בבית-ספר יסודי בעיר
הולדתו ואחרי שעלה ארצה
המשיך ולמד בבית-הספר
היסודי של רשת "חב"ד"
וסיים את לימודיו
בבית-הספר התיכון
"בויאר" בירושלים, במגמה
הריאלית. דוד, שכונה בפי
אוהביו בשם "טושקו", סיים
את לימודיו כתלמיד מצטיין,

מ.א. 2112989

סמר הראל מושקוביץ דוד ז"ל

בן גיטה ומרטין

עם אשתו לגור בקיבוץ מעוז-חיים בעמק בית-שאן. במלחמת יום הכיפורים השתתפה יחידתו בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בסיני. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) השתתפו הוא וחבריו בקרב הבלימה הקשה והאכזרי מול גשר פירדאן. בקרב זה נפגע דוד ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה ובת, שנולדה במאי 1974, אם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון. ליחידה הוציאו לאור חוברת בשם "ההולכים ראשונה", ובה מתואר סיפור המלחמה של היחידה וכן דברי חברים על דמותם של דוד ושל חבריו שנפלו במערכה.

שהשאיר אחריו מעיד על רגישותו הרבה ועל החוש המיוחד שלו ליופי ולאסתטיקה. דוד גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1970 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות הוכשר לשמש כתותחן בטנק ואחרי תקופת שירות סיים בהצלחה קורס מפקדי טנקים. הוא נשלח לשרת כמפקד טנק בגדוד טנקים של חטיבת השריון 7. בתפקיד זה השתתף באימונים ובפעילות מבצעית במסגרת החטיבה. דוד לא אהב את חייו הצבא, אך יחד עם זאת אהב את חיל השריון ואת הטנק שעליו פיקד. הוא היה מפקד מעולה, איש שריון בקי במקצועו, המכיר את הטנק על בוריו ושולט בתורת הלחימה של השריון. כמפקד דרש ביצוע מדוקדק וקפדני של פקודות הצבא, אך ידע להיות חבר וידיד לפקודיו, שהעריצו אותו בזכות יכולתו לשלב קשיחות של מפקד בעדינות ורגישות. במחצית יוני 1973 שוחרר דוד מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. אחרי ששוחרר, עבר